

aušra kaziliūnaitė *jūras vētra*

pavasaris

sėdėdama šalia užuodžiu –
tavo rūbai slepia žaizdas

per odą prasikalusius
magnolijų žiedus

atmintis

kaip šeimininkui norintis įtikti katinas
laikas, įsikandęs aštriais dantukais
vieną po kitos tempia savo sumedžiotas dienas

ir kartais man atrodo, kad kai kurios iš jų
dar šiek tiek juda

šventa

praeivių šypsenos, šaltas pavasaris, paskaitos, filmai
ne vietoje palikti batai, seksas, sirenos pirmadieniais
į bažnyčią įskridęs balandis –
visa tai nieko nereiškia

ir tai vienintelė priežastis
kodėl reiškia

~ ~ ~

noriu, kad visada šviestų pilnatis
kad pavasario naktį vidury miesto pražydę
narcizai niekada nenuvystų
kad visi vieni kitiems viską atleistų
kad atleistų sau

kad šviestų mėnulis
kad žydėtų gėlės
kad suvažinėta katė it niekur nieko
nueitų link upės
gaudyti plaštakių

jos tokios didelės ir tokios baltos
ant jų sparnų virpa maži plaukeliai
o aš vis dar nežinau, ko noriu

yra upė

yra tiesios kaip stygos moterys. visada pasitempusios.
ant jų paltų nerasi nė vieno pūkelio.

yra vyrai su kostiumais, kurie susitikę visada spaudžia ranką.
jei šypsosi – stengiasi tai daryti apdairiai.

yra bomžas, miegantis Šilo stotelėje.
yra netoliese tekanti upė. yra krūmai, kalnai ir pakalnės.
yra neatsakyti laiškai ir šaltame vandeny plūduriuojančios antys.

ir esu – aš
mažstanti, ar kas nors bent kada tikrai
žinojo, ką nori daryti gyvenime.

ir yra upė.

yra juokas stiklainiuose. nuo neatmenamų laikų paliktas
mūsų mažuose tamsiuose sandėliukuose. apipelijęs juokas.
ir yra spalvos. tos gražios dangaus spalvos. jos keičiasi.

yra tavo rankos. yra noras norėti tave paimti už rankos.
yra miestas. yra gatvės. yra namai. yra laiptinės. yra laiptai.
kartais mes lipam aukštyn. kartais leidžiamės.

yra naktis. naktį mes miegam. yra diena.
yra valgyklos, universitetai ir parduotuvės. yra ofisai, kabinetai ir galerijos.
yra paveikslai. yra paveikslai. yra paveikslai.

ir yra upė.